

Poročilo iz premiere lutkovne predstave *Laila* (LGL, 6. 9. 2011)

NAPOVED:

Lutkovno gledališče Ljubljana je minuli teden začelo prodajati abonma in vpisovati v bogat izobraževalen program, sinoči pa je s prvo premiero začelo gledališko sezono, in sicer s predstavo *Laila* **Martine Maurič Lazar** in **Gregorja Lorencija**. Ilona Jerič:

V avtorskem projektu *Laila* sta se lutkovna ustvarjalca Martina Maurič Lazar in Gregor Lorenci tokrat odmaknila od lutk. To pa je toliko bolj presenetljivo, ker sta na oder postavila dogajanje notranjega sveta posameznika. Omejen, zaprt odrski prostor, - oko, ki odpira nenavadno oblikovano belo sobo -, notranji prostor razpadajočega otroštva, je s prezenco, igro in odličnim besedilom naselila Martina Maurič Lazar. Tako so animacije Gregorja Lorencija s prelivanjem barv, risanjem, pisanjem, projicirane v ta prostor, vzpostavile kontrast med zunanjim – animiranim svetom - ter notranjo pokrajino. Nemalo je k živosti te notranje atmosfere dodala glasba Milka Lazarja. Predstava neposredno nagovarja mladostnike, a je tudi za starejše več kot navdihujoča. Tako se vsebinsko pogrezne v bolečo in skrito stisko vsakega posameznika ter v dodelanem gledališkem jeziku, ki obvlada govor o virtualno razslojeni sodobnosti, vodi tudi v razreševanje le-te. Ta pa gre z roko v roki s prepoznavanjem te stiske in govorjenjem o njej. Predstavo o človekovih sanjah si je vredno ogledati še zaradi nečesa – zadnjega prizora, ki v maniri dobre kratke zgodbe suvereno podčrta njeno razplasteno govorico.